(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 29. maj 2000

om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen

(2000/383/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Forbundsrepublikken Tysklands initiativ [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen [3] fastsættes det, at eurosedler og euromønter skal sættes i omløb fra den 1. januar 2002, og at de deltagende medlemsstater skal sikre, at der findes passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af europengesedler og -mønter.

(2) Kommissionen forelagde den 23. juli 1998 Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank en meddelelse med titlen »Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri«.

(3) Europa-Parlamentet vedtog den 17. november 1998 en beslutning vedrørende Kommissionens meddelelse af 23. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen »Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri« [4].

(4) Den Europæiske Centralbank udsendte den 7. juli 1998 en henstilling om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og euromønters retlige beskyttelse [5].

(5) Der bør tages hensyn til bestemmelserne i den internationale konvention af 20. april 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri og protokollen dertil.

(6) Der bør tages hensyn til euroens særlige betydning i Europa og princippet om ikke-forskelsbehandling i 1929-konventionens artikel 5, som gør det nødvendigt at sikre, at der kan idømmes strenge strafferetlige og andre sanktioner for grove tilfælde af falskmøntneri i forbindelse med euroen eller andre valutaer.

(7) Euroen vil på grund af sin betydning på verdensplan være særlig udsat for forfalskning.

(8) Der er allerede konstateret tilfælde af svigagtig adfærd i forbindelse med euroen.

(9) Det bør sikres, at euroen beskyttes på passende vis i alle medlemsstater gennem effektive strafferetlige foranstaltninger, endnu inden eurosedlerne og -mønterne sættes i omløb fra og med den 1. januar 2002, med henblik på at forsvare den nye valutas nødvendige troværdighed og derved undgå alvorlige økonomiske konsekvenser.

(10) Rådet vedtog den 28. maj 1999 en resolution om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen [6] med retningslinjer for udarbejdelsen af et bindende juridisk instrument —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

— »konvention«: den internationale konvention af 20. april 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri og protokollen dertil [7]

— »penge«: papirpenge, herunder banksedler, og metalpenge, hvis omløb er autoriseret ved lov, herunder eurosedler og euromønter, der er sat i omløb med lovhjemmel i forordning (EF) nr. 974/98

[1] EFT C 322 af 10.11.1999, s. 6.
[2] Udtalelse afgivet den 17. februar 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
[3] EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.
[4] EFT C 379 af 7.12.1998, s. 39.
[5] EFT C 11 af 15.1.1999, s. 13.
[6] EFT C 171 af 18.6.1999, s. 1.
[7] Bekendtgørelse nr. 252 af 17. oktober 1931, optrykt i Lovtidende C 1931, s. 1743.

— »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 2

Forholdet til konventionen

1. Denne rammeafgørelse har til formål, i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser, at supplere konventionens bestemmelser og gøre konventionen lettere at anvende for medlemsstaterne.

2. De medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt konventionen, forpligter sig derfor til at tiltræde den.

3. De forpligtelser, der følger af konventionen, berøres ikke.

Artikel 3

Generelle strafbare handlinger

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd er strafbar:

a) enhver fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes.

b) udgivelse af falske penge i bedragerisk hensigt

c) indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på udgivelse, vel vidende at de er falske

d) fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse, i bedragerisk hensigt, af:
   — redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, som ifølge deres natur er bestemt til fremstilling eller forandring af penge, eller
   — hologrammer eller andre sikkerhedselementer til beskyttelse af penge mod forfalskning.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deltagelse i og anstiftelse af den adfærd, der er nævnt i stk. 1, samt forsøg på den adfærd, der er nævnt i stk. 1, litra a), b) og c), er strafbart.

Artikel 4

Andre strafbare handlinger

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den adfærd, der er nævnt i artikel 3, er strafbar, også med hensyn til pengesedler eller mønter, der fremstilles eller er blevet fremstillet under anvendelse af lovlige faciliteter eller materialer, men ved krænkelse af de kompetente myndigheders rettigheder til at udstede penge eller betingelserne herfor, uden disse myndigheders tilladelse.

Artikel 5

Penge, der ikke er udstedt, men som er bestemt til at sættes i omløb

Den enkelte medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 3 og 4 omhandlede adfærd er strafbar, hvis:

a) den vedrører fremtidige europengesedler og -mønter og begås inden den 1. januar 2002

b) den vedrører pengesedler og mønter, der endnu ikke er udstedt, men er bestemt til at blive sat i omløb, og er en valuta, der er lovligt betalingsmiddel.

Artikel 6

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 3-5 omhandlede adfærd kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder frihedsstraf, der kan medføre udlevering.

2. Fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), straffes med fængsel, og strafferammen skal være på mindst otte år.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Med forbehold af denne artikels stk. 2:

— træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3-5 omhandlede strafbare handlinger, når den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens territorium

— finder artikel 8, 9 og 17 i konventionen anvendelse på de i artikel 3-5 i denne rammeafgørelse omhandlede strafbare handlinger.

2. I det mindste de medlemsstater, der har indført euroen, træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at falskmøntneri — i det mindste forfalskning af euroen — kan retsforfølges, uafhængigt af gerningsmandens nationalitet og af gerningsstedet.

3. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed og faktisk mulighed for at retsforfølge for en strafbar handling på grundlag af de samme forhold, samarbejder de pågældende medlemsstater for at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge gerningsmanden eller gerningsmændene, med henblik på om muligt at samle retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat.

Artikel 8

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 3-5 omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:

— beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller

— beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

— beføjelse til at udøve intern kontrol

samt for medvirken til eller anstiftelse af sådanne strafbare handlinger eller forsøg på at begå de i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede strafbare handlinger.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en strafbar handling som omhandlet i artikel 3-5 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. En juridisk persons ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafforfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de i artikel 3-5 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 9

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 8, stk. 1, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed

c) anbringelse under retsligt tilsyn

d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 8, stk. 2, kan straffes med sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 10

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 31. december 2000 for så vidt angår artikel 5, litra a), og senest den 29. maj 2001 for så vidt angår de andre bestemmelser.

2. Medlemsstaterne meddeler inden for de samme frister Generalsekretariatet for Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. Rådet skal inden den 30. juni 2001 på baggrund af en rapport, der udarbejdes på grundlag af disse oplysninger, og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2000.

På Rådets vegne

A. COSTA

Formand

BILAG

ERKLÆRING FRA REPUBLIKKEN ØSTRIG

Østrig henviser til den mulighed, der er indrømmet landet i artikel 18, stk. 2, i anden protokol til konventionen om De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11), for ikke at være bundet af artikel 3 og 4 i denne protokol i fem år, og erklærer hermed, at det vil opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 9 i rammeafgørelsen inden for samme periode.